T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 460
KARAR NO : 2017 / 767
KARAR TR : 25.12.2017

ÖZET : Boğaziçi Elektrik Dağıtım A.Ş.'nde 4857 sayılı Kanuna tabi olarak görev yapan davacının; üçüncü kişilerin davalı idare temsilciliklerine atanmasına ilişkin TEDAŞ GeneMüdürlüğü Yönetim Kurulu Kararınıniptali, sözlü sınav ile kazandığı ilan edilen liste ile kesinleşen ve kazanılmış hakkı olduğu ileri sürülen atanma işleminin yerine getirilerek, TEDAŞ temsilciliklerine atanması istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : M.Y.
Vekili : Av. N. G. E.
Davalı : Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğü
Vekilleri : Av. S. G. E.

O L A Y : 1-a) Davacılar 1- M.T., 2-E.T., 3-M.Y., 4-R.O.'ın vekili tarafından, müvekkillerinin hak etmesine rağmen başka şahısların davalı idare temsilciliklerine atanmasına dair 27.05.2013 gün ve 10-187 sayılı TEDAŞ Genel Müdürlüğü yönetim kurulu kararının; söz konusu kadrolara atanmak için yapılan mülakat sınavını başarıyla tamamlamalarına rağmen müvekkilleri yerine sınava katılmayan başka şahısların anılan kadrolara atanmasının hukuka aykırı olduğu iddia edilerek iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açılmıştır.

1-b) İstanbul 1.İdare Mahkemesi; 27.2.2014 gün ve E:2013/1359, K:2014/304 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek; verilen yetki çerçevesinde belirli kadrolara yalnızca belirli işlerde sorumlu kılınmak üzere personel alımı için sözlü sınav yapılması ve başarılı olanların işe başlamalarının ardından hiçbir somut gerekçe göstermeksizin ve neden sözlü sınavdan başarılı olanların atanmayıp başka şahısların bu göreve atandığına ilişkin hukuki bir açıklama yapılmaksızın tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar vermiş, bu karar temyiz edilmiştir.

1-c) Danıştay Beşinci Dairesi; 17.9.2015 gün ve E:2014/7792, K:2015/7203 sayı ile, davacılar tarafından ayrı ayrı dava açılması gerekirken tek dilekçeyle açılan davaya ait dilekçenin 2577 sayılı Yasa'nın 5/2. maddesine uygun bulunmadığı sonucuna varıldığından, Mahkeme kararında usule uygunluk görülmediği gerekçesiyle; davalı idarenin temyiz isteminin kabulüyle İstanbul 1. İdare Mahkemesince verilen 27.2.2014 günlü, E:2013/1359; K:2014/304 sayılı kararın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1/c fikrası uyarınca bozulmasına, aynı maddenin 3622 sayılı Kanunla değişik 3. fikrası gereğince ve yukarıda belirtilen hususlar da gözetilerek yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın adı geçen Mahkemeye gönderilmesine karar vermiştir.

1-d) İstanbul 1.İdare Mahkemesi; 26.2.2016 gün ve E:2016/184, K:2016/473 sayı ile, davacılar tarafından ayrı ayrı dava açılması gerekirken tek dilekçeyle açılan davaya ait dilekçenin 2577 sayılı Yasa'nın 5/2. maddesine uygun bulunmadığı gerekçesiyle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 5. maddesi hükümlerine uygun olmayan dava dilekçesinin aynı yasanın 15. maddesinin 1. fikrası (d) bendi gereğince bu kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içinde davacılar herbiri ayrı ayrı dava açmakta muhtar olunmak üzere reddine karar vermiştir.

1-e) Davacı M.Y.'nın vekili, bu karar üzerine yenilediği dava dilekçesinde; Bakanlar Kurulunun 2011/2305 sayılı kararı ile yürürlüğe konulan ve 27.10.2011 tarihli resmi gazetede yayınlanan Kamu İktisadi Teşebbüsleri ve Bağlı Ortaklıklarının 2012 yılına ait, Genel Yatırım ve Finansman Programı kapsamı kararnamesinin İlave Atamalar başlıklı 5. maddesinin 4. fikrasındaki "ilgili mevzuat ile kendisine genel aydınlatma bedellerinin tespitine yönelik denetim ve kontrol görevi verilen Kamu Teşebbüsleri, Hazine Müsteşarlığının uygun görüşü ve sadece bu alanda istihdam etmek kaydı ile konu hakkında yeterli bilgi ve deneyime sahip teknik personeli toplamda 100 kişiyi aşmayacak şekilde 4.maddenin 1.fikrası ile bu maddenin 1. fikrasında belirtilen sınırlamalar dışında istihdam edilebilir." şeklindeki maddeye istinaden, personel alımında Özelleştirme İdaresi Başkanlığının 19.06.2012 tarih, 4174 sayılı yazıları ile Davalı İdare Genel Müdürlüğünün yetkili kılınmasına izin verildiğini, Yönetim Kurulunun 07.06.2012 tarih, 16-200 sayılı kararı ile uygun görüldüğünü; bu nedenle hali hazırda devri gerçekleşmiş Şirketlerde kurulmuş olan temsilcilikler emrinde, sadece genel aydınlatma denetimlerinde çalıştırılmak üzere istihdamı düşünülen adaylar için 25 Ağustos 2012 tarihinde sözlü sınav yapıldığını; müvekkilinin, Elektrik Mühendisi olarak TEDAŞ'ın 25.08.2012 tarihinde açmış olduğu mülakat sınavını başarı ile vererek, TEDAŞ'ın devredilmiş ya da devri gerçekleşecek şirketlerde kuracağı temsilciliklerde istihdam edilmek üzere Eylül 2012de (Bedaş/İstanbul) işe başlatıldığını; özelleştirme tarihine kadar Boğaziçi EDAŞ bünyesinde çalışan müvekkilini, davalı İdarenin, özelleştirme ve devir sonrası ilgili temsilciliklere yerleştirmediği ve burada göreve başlatmadığı gibi, vermiş olduğu karara uymayarak yakın zamanda yeni bir Yönetim Kurulu kararı ile(27.05.2013 10-187 sayılı karar) müvekkilinin verine başka kişilerin alınmasına karar verdiğini; bu kişileri de derhal temsilciliklerde

görevlendirdiklerini, müvekkilinin açıkta kaldığını, müvekkilinin kazanılmış hakkının ihlal edildiğini; hatta Mali İsler ve Finans Yönetimi Daire Başkanlığınca 10.04.2013 tarihli yazıda, 2012 yılı eylül ayında göreve başlatılmış olan personelin temsilciliklerde görevlendirilmesi istenmesine rağmen, kurumca bunun yerine getirilmeyerek, hemen yeni bir yönetim kurulu kararı ile başka kişilerin göreve başlamasının sağlandığını, ancak bu kişilerin işe alım şartlarını taşımadığını, mülakat sınavını kazanmayan, asıl listede ismi olmayan kişilerin temsilcilik görevine başlatıldığını; yine daha önce, 16.10.2012 tarihli Mali İşler ve Finans Yönetimi Daire Başkanlığınca bu kişilerin isim listesi gönderilerek göreve başlatılmalarının istendiğini, ancak bu hususta hiçbir şey yapılmadığını, müvekkile göreve başlatılma ya da başlatılmama ile ilgili herhangi bir yazı gönderilmediğini, kendilerinin de göreve başlatılmak için idareye dilekçe ile başvurduğunu, bundan da bir cevap alamadıklarını, ve yakın zamanda da, 27.05.2013 tarihli Yönetim Kurulu kararı ile, yerlerine başka kişilerin temsilcilikte göreve başlatıldığını 31.05.2013 tarihinde öğrendiklerini; müvekkilinin menfaatlerinin, kazanılmış haklarının ihlal edildiğini, devir nedeniyle, temsilcilik görevlerine başlamadığından özel şirketin işçisi haline geldiğini, doğumu anında hukuka uygun olarak tamamlanmış ve böylece kişiye özgü, lehe sonuçlar doğurmuş, daha sonra yeni bir idari karar gibi nedenlere rağmen, müvekkilinin hukuk düzenince korunması gereken haklarının bulunduğunu, bu hakların ihlalinin hem hukuka hem de hakkaniyete aykırılık oluşturduğunu ifade ederek; Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulunun 27.05.2013 tarihli 10-187 sayılı kararın yürütmesinin durdurulmasına ve iptaline; müvekkilinin TEDAŞ temsilciliklerinde göreve başlatılmasına karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

1. : 29.7.2016 gün ve E:2016/1062, K:2016/1645 sayı ile, "(…) Elektrik sektöründeki dağınık yapıyı ortadan kaldırmak ve işletme bütünlüğünü sağlamak amacıyla 1970 yılında çıkarılan 1312 sayılı Kanun ile Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) kurulmuş, imtiyazlı şirketlerin görev bölgeleri ve belediye sınırları dışında tüm yurtta elektriğin üretim, iletim, dağıtım ve satış hizmetleri TEK bünyesinde toplanmıştır. Hizmetlerin daha etkin, daha verimli ve çağdaş bir şekilde sürdürülebilmesi amacıyla ve özelleştirme politikaları çerçevesinde TEK, Bakanlar Kurulunun 12.8.1993 tarih ve 93/4789 sayılı Kararı ile, Türkiye Elektrik Üretim-İletim A.Ş. (TEAŞ) ve Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. (TEDAŞ) adı altında iki ayrı İktisadi Devlet Teşekkülü olarak yeniden yapılandırılmıştır. 1994 yılında TEAŞ ve TEDAŞ tüzel kişiliklerine kavuşmuşlardır.

Elektrik dağıtım ve perakende satış sektöründe rekabete dayalı bir ortamın oluşturulması ve gerekli reformların yapılmasını teminen dağıtım bölgeleri baz alınarak Kamu mülkiyetindeki elektrik işletmelerinin yeniden yapılandırılması suretiyle elektrik enerjisi dağıtım hizmetlerinin özelleştirilmesine karar verilmiş ve TEDAŞ 2.4.2004 tarih ve 2004/22 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararı ile özelleştirme kapsam ve programına alınmıştır. Dağıtım bölgeleri yeniden belirlenerek, Türkiye 21 dağıtım bölgesine ayrılmıştır.

233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin (KHK) 3.maddesine ve 20.02.2001 tarih ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa dayanılarak çıkarılan ve 02.03.2001 tarihinde yürürlüğe giren 05.92.2001 tarih ye 2001/2026 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı uyarınca TEAŞ;Türkiye Elektrik İletim AŞ (TEİAŞ), Elektrik Üretim AŞ (EÜAŞ) ve Türkiye Elektrik Ticaret ve Taahhüt AŞ (TETAŞ) unvanlarında, anonim şirket statüsünde, üç ayrı iktisadi devlet teşekkülü şeklinde teşkilatlandırılmıştır.

TEİAŞ Devletin genel enerji politikasına uygun olarak, ülkedeki tüm iletim tesislerini devralmak, elektrik iletimi, yük tevzi ve işletme planlaması hizmetlerini yürütmek üzere 01.10.2001 tarihinde faaliyete geçirilmiştir. TEİAŞ, 233 sayılı KHK sistemi içinde, iktisadi devlet teşekkülü olarak ve mevcut mevzuat ve ana statüsü hükümleri çerçevesinde, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan (EPDK) 13.03.2003 tarihinde aldığı iletim lisansı çerçevesinde, yeni piyasa yapısına uygun olarak faaliyetlerini yürütmektedir.

Yüksek Planlama Kurulunun (YPK) 11.06.2001 tarih ve 2001/T-19 sayılı kararı ile onaylanmış, 29.06.2001 tarih ve 24447 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren TEİAŞ ana statüsünün 3.maddesinde "Bu Anastatü ile teşkil olunan Türkiye Elektrik İletim A.Ş. (Teşekkül) tüzel kişiliğe sahip, faaliyetlerinde özerk ve sorumluluğu sermayesiyle sınırlı bir İktisadi Devlet Teşekkülüdür." hükmü, 21. maddesinde ise, "Bu Anastatüde bulunmayan hususlarda K.H.K. hükümleri uygulanır" hükmü bulunmaktadır. 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 4. maddesindeki "1. Teşebbüsler tüzelkişiliğe sahiptir. 2. Teşebbüsler, bu Kanun Hükmünde Kararname ile saklı tutulan hususlar dışında özel hukuk hükümlerine tabidir. 3. Teşebbüsler, Genel Muhasebe Kanunu ile Devlet İhale Kanunu hükümlerine ve denetimine tabi değildir. 4. Teşebbüslerin sorumlulukları sermayeleri ile sınırlıdır. Teşebbüslerin sermayesi, ilgili bakanlığın talebi üzerine Koordinasyon Kurulunca tespit edilir." hükmü ile teşebbüslerin faaliyetlerinde özel hukuk hükümlerine tabi olacağı belirlenmiştir.

Elektrik dağıtım ve perakende satış sektöründe rekabete dayalı bir ortamın oluşturulması ve gerekli reformların yapılmasını teminen dağıtım bölgeleri baz alınarak kamu mülkiyetindeki elektrik işletmelerinin yeniden yapılandırılması suretiyle elektrik enerjisi dağıtım hizmetlerinin özelleştirilmesine karar verilmiş ve TEDAŞ 2.4.2004 tarih ve 2004/22 saydı Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararı ile özelleştirme kapsam ve programına alınmıştır. Dağıtım bölgeleri yeniden belirlenerek, Türkiye 21 dağıtım bölgesine ayrılmıştır.

Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararı ile özelleştirme kapsam ve programına alınan TEDAŞ; özelleştirme sürecinde bulunan ve sermayesinin tamamı T.C. Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na ait bir kuruluştur.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesinde, İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemelerinin kurulacağı hükme bağlanmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; 25.08.2012 tarihinde yapılan sözlü sınavda başarılı olan davacının Boğaziçi Elektrik dağıtım A.Ş.'de göreve başlamak üzere 4857 sayılı İş Kanuna tabi olarak atanmasının TEDAŞ Genel Müdürlük Makamının 05.09.2012 tarih ve 725 sayılı oluru ile uygun bulunduğu, 27.09.2012 tarihinde Boğaziçi Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel müdürlüğünde çalışmaya başladığı, sadece temsilcilikler emrinde genel aydınlatma denetiminde çalıştırılmasına yönelik yaptığı başvurunun 60 günlük sürede cevap verilmemesi üzerine bakılan davanın açıldığı, bu süreçte çalıştığı

kurumun, özelleşmesi nedeniyle 28.05.2013 tarihinde Bedaş Enerji Dağıtım ve Perakende Satış Hizmetleri A.Ş.'ne devrolduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda, özelleştirme kapsamında çalıştığı kurum 28.05.2013 tarihinde Bedaş Enerji Dağıtım ve Perakende Satış Hizmetleri A.Ş.'ne devrolunan ve davalı idare bünyesinde 4857 sayılı İş Kanununa tabi olarak çalışan davacının, sadece temsilcilikler emrinde genel aydınlatma denetiminde çalıştırılmasına yönelik yaptığı başvurunun cevap verilmemek suretiyle reddine ilişkin işleme karşı açtığı davanın görüm ve çözümü İş Mahkemelerinin (Adli Yargı Yerinin) görev alanına girmekte olup, iş bu davanın görev yönünden Mahkememizce incelenme olanağı bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle; 2577 sayılı Yasanın 15/1-a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine…"karar vermiş, bu karara karşı davacı vekili tarafından istinaf talebinde bulunulmuştur.

1-g)İstanbul Bölge İdare Mahkemesi Birinci İdare Dava Dairesi: 7.12.2016 gün ve E:2016/145, K:2016/221 sayı ile, mahkeme kararında kanunda sayılan bozma nedenlerinin bulunmadığı anlaşıldığından ve dilekçede ileri sürülen iddialar da söz konusu kararın bozulmasını sağlayacak nitelikte görülmediğinden başvurunun reddine, kararın onanmasına kesin olarak karar vermiştir.

2-a)Davacı vekili bu kez aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

: 31.3.2017 gün ve E:2017/4, K:2017/135 sayı ile, "(…)Dosyanın incelenmesinden, başka şahısların davalı idare temsilciliklerine atanmasına dair 27.05.2013 gün ve 10-187 sayılı TEDAŞ Genel Müdürlüğü yönetim kurulu kararının iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır. Bu durumda, davalı idarenin kamu gücüne dayalı olarak resen aldığı yönetim kurulu kararına karşı açılacak davanın görüm ve çözüm yerinin idari yargı olduğu açıktır.

H.M.K.'nın 114. maddesi dava şartlarını düzenlemiş ve 114-(1) b) maddesi "Yargı yolunun caiz olması" nı dava şartlarından biri olarak öngörmüştür.

Her ne kadar davacı, idare mahkemesinin görevsizlik kararı vermesi üzerine aynı davayı mahkememize de açmış ise de; İdare Mahkemesinin görevsizlik kararının mahkememizi bağlayamayacağı, davacının da mahkememizin görevsiz olduğunu iddia ettiği, görev ve adli yargı yolu konusunun kamu düzenine ilişkin olduğu ve resen dikkate alınması gerektiği açıktır.

Sonuç olarak; davaya konu davacı yerine başka şahısların davalı idare temsilciliklerine atanmasına dair 27.05.2013 gün ve 10-187 sayılı TEDAŞ Genel Müdürlüğü yönetim kurulu kararının iptali istemiyle açılan davanın idari yargıda görülmesi gerektiği, adli yargı yolunun caiz olmadığı sonuç ve kanaatine varıldığından aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere,

1-Dava konusu olaya ilişkin olarak İdare Mahkemelerinin görevli olması nedeniyle dava dilekçesinin GÖREV YÖNÜNDEN REDDİNE…" karar vermiş, bu karar istinaf yoluna başvurulmaksızın kesinleşmiştir.

3-Davacı vekili idari ve adli yargı yerlerince verilmiş olan görevsizlik kararları nedeniyle oluştuğunu ileri sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Birgül KURT'un katılımlarıyla yapılan 25.12.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının; davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece 15. maddede belirtilen hükmün aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden gönderildiği görülmekte ise de; idari yargı dosyasının da ilgili Mahkemesinden getirtildiği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Boğaziçi Elektrik Dağıtım A.Ş.'nde 4857 sayılı Kanuna tabi olarak görev yapan davacının, üçüncü kişilerin davalı idare temsilciliklerine atanmasına ilişkin 27.5.2013 gün ve 10-187 sayılı TEDAŞ Genel Müdürlüğü Yönetim Kurulu Kararının iptali ile davacının 25.8.2012 tarihinde sözlü sınav ile kazandığı ilan edilen liste ile kesinleşen ve kazanılmış hakkı olduğu ileri sürülen atanma işleminin yerine getirilerek, TEDAŞ temsilciliklerine (maddi hakları saklı kalmak kaydı ile) atanması istemiyle açılmıştır.

Konuya ilişkin mevzuat hükümlerine bakıldığında;

Olay ve dava tarihlerinde yürürlükte bulunan 5521 Sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesinin birinci fıkrasında, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya İş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur."

25/10/2017 tarih ve 30221 sayılı Resmi Gazete yayımlanarak yürürlüğe giren 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 5. maddesinde, "İş Mahkemeleri 5953 sayılı Kanuna tabi gazeteciler, 854 sayılı Kanuna tabi gemi adamları, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununa veya 11/1/2011 tarihli ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun İkinci Kısmının Altıncı Bölümünde düzenlenen hizmet sözleşmelerine tabi işçiler ile işveren veya işveren vekilleri arasında, iş ilişkisi nedeniyle sözleşmeden veya kanundan doğan her türlü hukuk uyuşmazlıklarına…

…Diğer kanunlarda iş mahkemelerinin görevli olduğu belirtilen uyuşmazlıklara ilişkin dava ve işlere bakar.

Davacının da tabi olduğu 4857 sayılı İş Kanunu'nun "Amaç ve Kapsam" başlıklı 1. maddesinin birinci fıkrasında, "Bu Kanunun amacı işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemektir." hükmüne; 2. maddesinin ilk fıkrasında, "Bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişiye işçi, işçi çalıştıran gerçek veya tüzel kişiye yahut tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşlara işveren, işçi ile işveren arasında kurulan ilişkiye iş ilişkisi denir. İşveren tarafından mal veya hizmet üretmek amacıyla maddi olan ve olmayan unsurlar ile işçinin birlikte örgütlendiği birime işyeri denir."

Hükümlerine yer verilmiştir.

Davacı ile BEDAŞ arasında imzalanan işe başlamasına esas 26/09/2012 tarihli "Belirsiz Süreli İş Sözleşmesinin" 3. maddesinde; "Gerekli görülen hallerde işçinin haklarına halel getirmeyecek şekilde yapmakta olduğu iş ile ilgili veya yapabileceği işe veya başka mahaldeki işyerine işçiyi nakletmeye işveren yetkilidir" hükmü bulunmaktadır.

Dava dosyalarının incelenmesinde; TEDAŞ Yönetim Kurulunun 07/06/2012 tarih, 16-200 sayılı kararıyla, devredilmiş veya devredilecek işyerlerinde oluşturulacak temsilcilikler emrinde sadece genel aydınlatma denetimlerinde istihdam edilmek üzere, 15 elektrik mühendisi ile 85 elektrik teknikerinin İŞ-KUR aracılığıyla gönderilen adaylar arasında mülakat sınavı ile seçilmesine karar verildiği, 25.08.2012 tarihinde yapılan mülakat sonucu davacının da aralarında bulunduğu 5 kişinin 4857 sayılı Yasaya tabi daimi işçi sıfatıyla BEDAŞ nezdinde işe başlamalarının TEDAŞ Genel Müdürlüğünün 05/09/2012 gün ve 725 sayılı oluru ile uygun görüldüğü, davacı ile BEDAŞ arasında düzenlenen 26/09/2012 tarihli Belirsiz Tarihli İş Sözleşmesiyle Büyük Tüketim Müşteriler Müdürlüğü nezdinde işe başladığı, Özelleştirme Yüksek Kurulunun 10/05/2013 tarih ve 2013/20 sayılı kararıyla BEDAŞ'ın özelleştirilerek, çalışan personeli ile beraber 28/05/2013 tarihinde BE-DA Enerji Dağıtım ve Perakende Satış Hizmetleri A.Ş' ne devredildiği, davacının devirden bir gün önce kendisi yerine başka kişilerin BE-DA Enerji Dağıtım ve Perakende Satış Hizmetleri A.Ş' de TEDAŞ temsilcisi olarak görevlendirilmesine dair TEDAŞ Yönetim Kurulunun 27/05/2013 tarih, 10-187 sayılı işleminin iptali istemiyle dava açtığı anlaşılmaktadır.

Anayasanın 128'inci maddesinde devletin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerin, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle yürütüleceği belirtilmiş, maddede "kamu görevlisi" kavramı tanımlanmayıp, "kamu görevlisi tarafından yapılması gereken görevler" sayılmıştır

Öte yandan, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda da "kamu görevlisi" kavramı tanımlanmamış, 4 üncü maddesinde yalnızca kamu hizmetlerinin gördürüldüğü dört grup istihdam şeklinden bahsedilmiş olup, maddenin son fıkrasında işçiler hakkında bu Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı açıkça vurgulanmıştır.

Bir kamu tüzel kişisi tarafından istihdam edilen kişi, bu göreve kamu hukuku kurallarına göre idari bir kararla atanmış ise, bu görevli kamu görevlisidir. Örneğin memurlar, idari bir kararla göreve atandıkları için tartışmasız olarak kamu görevlisi kabul edilirler.

Bir kamu tüzel kişisi ile istihdam edilen kişi arasındaki bağ, bir "sözleşme" ile kurulmuş ise, bu bağ "akdi" nitelikte bir bağdır. Ancak sadece " idari sözleşme" ile istihdam edilenler, kamu kurum veya kuruluşuna kamu hukuku bağı ile bağlı olduklarından kamu görevlisi olarak nitelendirilirler. Bu bağlamda; kamu tüzel kişisi tarafından bir "özel hukuk sözleşmesi" ile istihdam edilen kişilerin kamu görevlisi olarak kabulü mümkün değildir. Bunlar hizmet akdiyle çalışan ve iş hukukuna tabi olarak istihdam edilen işçilerdir.

Buna göre, işçi statüsündeki davacı ile davalı İdare arasında İş Sözleşmesinden kaynaklanan işçi – işveren ilişkisi bulunduğu; taraflar arasında düzenlenen iş sözleşmesinde, iş ve işyeri değişikliği hususunun da düzenlendiği gözetildiğinde; uyuşmazlığın, "işçi ve işveren arasında iş akdinden veya İş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıkları" kapsamında adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden, İstanbul 26.İş Mahkemesinin 31.3.2017 gün ve E:2017/4, K:2017/135 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle İstanbul 26.İş Mahkemesinin 31.3.2017 gün ve E:2017/4, K:2017/135 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.12.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Suna
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Birgül
ÖĞÜŞ	AYDIN	KURT